

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΣΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ
ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΜΙΧΑΛΗ ΠΠΕΚΡΗ ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΤΥΛΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΩΝ ΡΑΦΑΗΛ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΛΑΡΝΑΚΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 9.8.2015**

Με αισθήματα συγκίνησης και δέους, στεκόμαστε σήμερα μπροστά στα λείψανα ενός ακόμα τραγικού θύματος της τουρκικής εισβολής. Του Μιχάλη Ππεκρή που γεννήθηκε στις 16 Ιουλίου 1932 στη Βατυλή. Όλες οι περιπτώσεις των αγνοουμένων μας είναι τραγικές, αυτή όμως του Μιχάλη Ππεκρή μας συγκλονίζει ιδιαίτερα.

Δεν υπηρετούσε τότε στην Εθνική Φρουρά, ήταν πολίτης και ως μόνη έγνοια του είχε την φροντίδα και την προστασία της οικογένειάς του που αποτελείτο από οκτώ παιδιά. Συνελήφθη από τους Τούρκους, χτυπήθηκε και εκτελέστηκε εν ψυχρώ. Τα λείψανα του βρέθηκαν σε ένα πηγάδι, όπου οι δολοφόνοι πέταξαν το σώμα του.

Αυτά σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί στο φάκελό του, περιλαμβανομένων και μαρτυριών από πρόσωπα που αιχμαλωτίστηκαν μαζί του.

Ο Μιχάλης Ππεκρής διέμενε στη γενέτειρά του με τη σύζυγο και τα οκτώ παιδιά του. Ασκούσε το επάγγελμα του γεωκτηνοτρόφου και εκτιμάτο για την εργατικότητα του. Κατά τη διάρκεια της πρώτης φάσης της εισβολής και μέχρι την έναρξη της δεύτερης φάσης της, ο Ππεκρής παρέμεινε στο χωριό του.

Όταν όμως στις 14 Αυγούστου τα τουρκικά στρατεύματα επιτέθηκαν με όλη τη δύναμη του πυρός τους εναντίον των θέσεων της Εθνικής Φρουράς στη γραμμή Μιας Μηλιάς – Κυθρέας και άρχισαν να προωθούνται προς το δρόμο Λευκωσίας – Αμμοχώστου αποκόπτοντας από τις ελεύθερες περιοχές τα χωριά της περιοχής, πολλοί κάτοικοι τους τα εγκατέλειψαν αναζητώντας αλλού καταφύγιο. Μεταξύ τους και ο Ππεκρής με τη σύζυγο και τα παιδιά τους που κατέφυγαν στο Δασάκι της Άχνας.

Το πρωί της 16^{ης} Αυγούστου, ο Ππεκρής αποφάσισε να μεταβεί στη Βατυλή χωρίς να γνωρίζει καλά – καλά αν είχε καταληφθεί και αυτή από τον Αττίλα, για να περιποιηθεί τα ζώα του και να επιστρέψει μετά στην οικογένειά του.

Στην πορεία όμως συνελήφθη από Τούρκους στρατιώτες και οδηγήθηκε στην Άσσια όπου κρατήθηκε μαζί με άλλους πολίτες αιχμαλώτους. Την επόμενη ημέρα, στις 17 Αυγούστου, θεάθηκε να βρίσκεται στα χέρια ένοπλων Τούρκων στρατιωτών και Τουρκοκυπρίων και να οδηγείται έξω από τη Βατυλή. Υπάρχει μαρτυρία ότι πριν χαθούν τα ίχνη του Ππεκρή, οδηγήθηκε σε φυτώριο έξω από το χωριό του, όπου οι ένοπλοι τον χτύπησαν προτού τον οδηγήσουν πιο πέρα στα χωράφια. Μετά από όλα τα χρόνια που μεσολάβησαν, τα λείψανα του βρέθηκαν σε πηγάδι που βρίσκεται στην ίδια περιοχή.

Μετά την ταυτοποίηση και την παράδοση των λειψάνων του στα μέλη της οικογένειάς του, βρισκόμαστε εδώ για να προσευχηθούμε μαζί για την ανάπαυση της ψυχής του.

Ο Μιχάλης Ππεκρής είναι ένας μάρτυρας, ένας ήρωας του λαού μας, θύμα της βαρβαρότητας που επέδειξαν οι Τούρκοι εισβολείς και οι Τουρκοκύπριοι εξτρεμιστές της εποχής εκείνης. Τον κατευοδώνουμε και τον τιμούμε μαζί με τη σύζυγο του Χριστίνα και τα παιδιά του Δώρα, Γιώργο, Δημήτρη, Χριστάκη, Χρυστάλλα, Δέσπω και Μαρία. Δυστυχώς, ένα άλλο παιδί του, ο Ανδρέας, έφυγε και αυτός πριν λίγα χρόνια από τη ζωή, χτυπημένος από ασθένεια.

Στη σύζυγο, τα παιδιά, τα εγγόνια και τους άλλους συγγενείς, απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια, ευχόμενοι η θυσία όλων των ηρώων και μαρτύρων μας να δικαιωθεί σύντομα.

Αυτό θα γίνει μόνο αν ενωμένοι και συστρατευμένοι για τον ίδιο στόχο εντείνουμε τις προσπάθειες μας για την απαλλαγή της Κύπρου από την κατοχή, μέσω της επίτευξης μιας δίκαιης, λειτουργικής και βιώσιμης λύσης η οποία να επανενώνει την πατρίδα μας και να την μετατρέψει σε τόπο ειρήνης, ασφάλειας και ευημερίας για όλους τους νόμιμους κατοίκους της. Μιας λύσης για μια Κύπρο ελεύθερη και δημοκρατική, με διασφαλισμένα τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις βασικές ελευθερίες όλων, σύμφωνα με τα ψηφίσματα και τις αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών, καθώς και με το κεκτημένο και τις αρχές και αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν μπορούμε να απομακρυνθούμε από αυτό το στόχο. Είναι χρέος μας να ανταποκριθούμε με όλη την αποφασιστικότητα και τη σύνεση που μπορεί να μας διακρίνει ώστε να συμβάλουμε στη δημιουργία μιας νέας εποχής για την Κύπρο, πιο πολλά υποσχόμενης για όλους μας.

Η αλλαγή με τον κύριο Μουσταφά Ακκιντζί στην ηγεσία των Τουρκοκυπρίων άνοιξε πράγματι ένα παράθυρο ελπίδας, αλλά αναμένουμε από την Τουρκία, που έχει την πρώτη και μεγάλη ευθύνη, να υποστηρίξει στην πράξη τις ανανεωμένες προσπάθειες για επίλυση του Κυπριακού μέσω της διαδικασίας των διαπραγματεύσεων.

Οι όποιες καλές προθέσεις είναι ένα πράγμα, και οι πράξεις άλλο. Και η κατοχική δύναμη, αυτή που εξακολουθεί να παραβιάζει προκλητικά το διεθνές δίκαιο και οφείλει να συμμορφωθεί προς τη νομιμότητα, δεν είναι άλλη παρά η Τουρκία. Εμείς δεν συμβιβάζομαστε με την κατοχή και απαιτούμε από την Τουρκία να πάρει τις αποφάσεις που της αναλογούν και θα επιτρέψουν την επιτυχή έκβαση των συνομιλιών.

Θα πρέπει όμως και εμείς όλοι στη δική μας πλευρά να αφήσουμε στο περιθώριο τα πάθη και τις διχόνοιες του παρελθόντος και να θέσουμε υπεράνω όλων το συμφέρον του τόπου και του λαού μας. Δεν έχουμε το δικαίωμα να αποδειχθούμε κατώτεροι των περιστάσεων, αλλά με υπευθυνότητα, ομοψυχία και ενότητα να διεκδικήσουμε και να εξασφαλίσουμε όσα για άλλους λαούς είναι αυτονόητα για τη δική τους επιβίωση.

Έτσι θα δικαιώσουμε και τη θυσία των ηρώων και μαρτύρων μας.

Ας είναι αιώνια η μνήμη του Μιχάλη Ππεκρή.